

۱۳۲۷۰۸۱

دیوانی شیعی

خه مین

مامۆستایانی زانکۆی ئازادی ئیسلامی مه هاباد

راستکردنه وه:

شبابز موحسینی و فوئاد سه عدی

مامۆستایانی زانکۆی ئازادی ئیسلامی مه هاباد

له سه ر ئه رکی ئه نوهر سه عدی

سرشناسه : سعدی، علی، ۱۳۰۳ - ۱۳۶۳.

عنوان و نام پدیدآور : دیوانی شیعی خه مین

مشخصات نشر : تهران: رویداد، ۱۳۹۴.

مشخصات ظاهری : ۱۸۴ ص.

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۵۶۸۶-۱۳-۵

وضعیت فهرست نویسی : فبیای مختصر

شماره کتابشناسی ملی : ۳۷۷۰۸۴۳

دیوانی خه مین

ناوی کتیب : دیوانی شیعی خه مین

شاعیر : ماموستا مهلا علی سهعدی

راستکردنه وه : شاپاز موحسینی و نوازاد سهعدی

شابک : ماموستایانی زانگی ئالیه ئیسلامی مههاباد

توره ی چاپ : ۱۳۹۴

ئه ژمار : ۱۰۰۰ بهرگ

پیتچنین و رازاندنه وه ی لاپه ره کان : بیهنگار سهقز (سائیب)

دارشتنی روویه رگ : فهرزاد رهحمانی حسار

ناشر : انتشارات رویداد

آدرس : تهران- صندوق پستی: ۱۶۱۳-۱۴۱۵۵ : تلفن: ۰۹۱۲۳۰۸۵۲۰۴

E-mail : ruydad@gmail.com

[مافی له چاپدانه وه ی بو ناشر پاریزراوه]

سپاس و پێزانین

زۆر سپاس ئەکەم لە کاک شاپاز موحسینی و کاک فوئاد سەعدی که هەولیان دا بۆ بژارکردن و هێتانه سەر ریتوووسی باوی ئەمڕۆی کوردی شیعەرەکانی رەحمەتی باوکم (مامۆستا خەمین) هەروەها کاک ناسری و سووقی که پیش لە پیتچنی بە خەقی جوانی شیعەرەکانی نووسیویووه. زۆر کەس لە هاووالانی باوکم و دوستانی خۆشەم دلسۆزانەیان لێم ئەگرت بۆچی دواي چاپ و بڵاوکردنەوهی دیوانی خەمین ناکەوم یان هۆی دواکەوتنی بە ئەنجام گەیانندی ئەم مەبەستە چیه. ئەبێ بێنیم لە راسدا تەقلاي ئەم کارەمان دابوو و لە فکری دابووین و هۆی ئەم درێژ خایاندن و دواکەوتنە ئەم بوو که ئاڤای نەجمەدینی ئەنێسی زۆر لەمێژبوو شیعەرەکانی باوکمی لێمان وەرگرتبوو قەولی چاپی دابووین؛ هەرچەن وتوویانە «الکریم اذا وَعَدَ وفی» هەر هۆیهکی بووبی دوا تێپەر بوونی ئەم چەن سالە ئەرەیان بە ئەنجام نەگەیاندى یان بۆیان نەکرا!

ئێستایش شوکری خواي گەورە ئەکەم بە هەول و تەقەلاي ئەو بەرێزانەي باسم کردن ئەم ئامانجە هاتە دی. جینی خۆیهتی لە کاک عەتا رفی بەرپرسی پیتچینی ئەندیشه تەشەکور بکەم.

محمدەد ئەنوەر سەعدی

١٣٧٩/٨/١٢

بە هۆی هەندێ گێرو گرتی ژيان، چایی ئەم کتێبه هەمیشە بۆ زەدەسال دواکەوت، بە داخەوه کاک عەتای بەرفی، کۆچی دوايان کرد و فایلی تایبێ دیوانەمان لە لێ و ن بوو. ناچار دوبارە تایمان کردەوه و جینی خۆیهتی لە کاک عەزیزی مۆئەدەب، کاک وریا رەحمانی و کاک سۆران سائیب بۆ پیتچنی زۆر سپاس بکەم.

محمدەد ئەنوەر سەعدی

١٣٩٤/١٠/٢٥

پښت

- ۱..... شينر و ژباني خمين
- ۱۲..... بهشي كوردی
- ۱۲..... غمزل
- ۱۳..... سر له بؤ له علي دهانت وا له بهجری هسره تا
- ۱۴..... دل هميشه نارهنووی ماچی لهبی جانان نهكا
- ۱۵..... ماوهيښه دل ته مننه ناي دلبري و نازت نهكا
- ۱۶..... بولبي له فخر و خيالنه شهكمر نهفشاني دهكا
- ۱۷..... هاته عرياده تم يا ده زولفي خاوی مينا
- ۱۸..... کاتي خوشي شادي و فسلې شهاب
- ۱۹..... عومري بي مايه بس چو ياري ديږينه نه هات
- ۲۰..... تو به چاوی جوان و نامه ن مريني خوت
- ۲۱..... گيانه نهرم و نول و سور روږه د لنداره كهت
- ۲۲..... نهی به باله دهك سنبوهر وهی به لب مروك شهكمر
- ۲۳..... زولفي كيژت دهك شمري يملدايه تووتني ريز
- ۲۴..... چمن تاف و چهق لازمه تاكوو گولي دهردي له خاك
- ۲۵..... شهرت تا ماوم له دهستي برندهم داویني گول
- ۲۶..... خواحافيز عزيز و غمگوسارم
- ۲۷..... له سر باني عمارت چاوه پواني چاوه كهي يارم
- ۲۸..... له دوری و هيجري معشوقی عزيزم
- ۲۸..... نامه كهت هات و به دوو دهن نامه سر چاو و دلم
- ۲۹..... قلعه عاجز له وهسفي روته نهی رهنا گولي جوانم
- ۳۰..... له رابوردی عملدا تي دهفكرم چاكه نابينم
- ۳۲..... له دهستي چرخي چهپ گهره مهبوت و مات ماوم
- ۳۳..... شيخه كم شاباز كم نهی ديده كهي نوږينه كم
- ۳۴..... سرو كم دلداره كم روغت گولي گولزار كم
- ۳۵..... نهی بهمار ياخوا به خير بي روژه كهي پوژه كم
- ۳۶..... نهی خودا چي بكه له داخي گهردي چرخي زمان
- ۳۷..... تهق تهقي لهق لهق به روژ و چه چه مي بولبول به مشر
- ۳۸..... يارهب قسه م به حيكه تي بي نيتيهاي تو

- ۳۹..... ئەر جه‌بهه جوانه هیچی له خۆز خۆ نه‌ماوه‌تۆ.
- ۴۰..... بکه باومر نه‌ی گولنی من جگهرم که‌بابه بۆ تۆ.
- ۴۱..... پشکووتووه گول، سه‌وزه گيا، کاتی به‌هاره.
- ۴۳..... وهره ئیو مه‌غزه‌وه بنواړه چ شارنکه وهره.
- ۴۴..... سه‌با شه‌رو له باده‌ی عیشره‌تا سه‌رمه‌ست و مه‌ده‌وشه.
- ۴۵..... هه‌موو عاله‌م په‌شینوی داوی عیشقه.
- ۴۶..... گهر له رینگه‌ی دۆس و نه‌حبابا سه‌رم به‌روا که‌مه.
- ۴۷..... تعالی الله له زولفه‌ینی که چه‌نده لوول و چینه‌چینه.
- ۴۸..... دوینی هات لای نه‌من یارم له رووی رینگه‌وتوه.
- ۴۹..... تازی گیل جوت رامه‌کیشه چیته تۆ به‌م کاره‌وه.
- ۵۰..... گهر خه‌یا لای خیر له سه‌رتایه وهره مه‌یدانه‌وه.
- ۵۱..... بنواړه ده‌روود و نه‌که‌م کایلی زوخاوه.
- ۵۲..... مه‌جنونم بۆ نه‌و په‌ر زوچه‌ی بۆی نه‌ماوه.
- ۵۳..... فیدای خاکی به‌ری پیټ به‌م که‌مه‌زارت له سه‌ر ناوه.
- ۵۴..... گیانه وا گیانم به‌ ئیش وده‌ نه‌مه‌ ده‌ته‌توه.
- ۵۵..... هه‌ر که‌سی سه‌رخوشتی هۆزی بی، نه‌وه‌ نه‌ته‌یه.
- ۵۶..... هه‌موو عومرم به‌سه‌ره‌ات و نه‌هاتی.
- ۵۷..... هیچ ده‌زانی بۆ چ له ئیو قه‌لبی چه‌زینا حازی؟
- ۵۸..... به‌سه‌رچوو ده‌وره‌یی ژینم به‌ هیواشی و به‌ نه‌سپای.
- ۵۹..... دلم غه‌م‌خانه‌یه نه‌مشمو ئه‌یا شه‌وقی دلان تۆ بی.
- ۶۰..... سه‌ر و قه‌دم فیدای قه‌د و سه‌رت بی.
- ۶۰..... به‌ من موژده نه‌دن خه‌لکی ده‌لین غه‌وسی زه‌مانم دی.
- ۶۲..... قه‌سیده.....
- ۶۲..... زه‌مانه وا له‌گه‌ل بی دین و که‌چه‌ه‌فتار و نا‌پاکا.
- ۶۴..... نه‌ی له ده‌رکی کونه‌ی زاتت غه‌یری زاتت ماسیوا.
- ۶۵..... نه‌ی پادشای به‌حر و به‌ر سۆلتانی ئه‌رز و سه‌ما.
- ۶۶..... گهر قه‌لمه‌م به‌توانی بیته‌ پاس و تاریف و سه‌نا.
- ۶۹..... نه‌ی سه‌روی سه‌رداری عاله‌م شاه‌ی جومه‌لی نه‌نبیا.
- ۷۰..... هیند سه‌رم دانا و چاوم به‌ریه سه‌ر سه‌فه‌هی کیتاب.
- ۷۲..... شه‌ریتی دۆستیت دامی و په‌سانت.
- ۷۳..... کاکه وهره سه‌یری که و تی‌فکهره له حاالی خۆت.
- ۷۴..... کاکای من بۆچی سوالت بۆ وجودت کرد مه‌باح.

- ۷۵ الا یا ایها القوم والاحرار.....
- ۷۶ چاوی زامیریین بقوچینه به عه‌جز و ئینکسار.....
- ۷۸ قۆزلی سۆفی وتت مهرشاخ‌وداخه و کوهسار.....
- ۷۹ که‌ی ره‌وایه یا ره‌سول الله که من له‌یل و نه‌هار.....
- ۸۰ دۆستی ئەم ده‌وره کاکه هیچ و پوچه و بی‌سه‌مه‌ر.....
- ۸۲ کاکه گیان بۆ داده‌نیشی خۆت به ته‌نیا مات و مه‌نگ.....
- ۸۳ خوداوهندا له ئاسانه‌ت ده‌پاریمۆ به‌سۆزی دل.....
- ۸۴ به‌جی بیته‌ قسه و باست به ره‌سم و قاعیده‌ی مه‌عمول.....
- ۸۵ به‌ ریی را بری نه‌ی کاکي سهر چل.....
- ۸۵ نامه‌کی خورش له‌هجه‌که‌ی شیرین به‌یانت کا حسام.....
- ۸۶ مه‌ده تانه له من کاسه براه قۆم ناشنای کوردم.....
- ۸۷ من که نازادیم موئ شووکه بی مایه منم.....
- ۸۸ نه‌سه‌ب ده‌پرسی کاکه سهر کس نه‌زانم.....
- ۸۹ شهرته تا ماوم له ژینا کس داوا نه‌که‌م.....
- ۹۰ نه‌ی خودایی لایه‌زال و خالقی که‌ور و مکان.....
- ۹۱ بۆچی ناپرسی له حالم یا رسول هه‌مار.....
- ۹۵ من ده‌لیم پیاوانی سه‌قز گشتی خاوه‌ن جه‌ رن.....
- ۹۷ خۆزگه به‌و کاته که وا ئه‌و عالمه‌ ره‌سو نه‌بو.....
- ۹۹ بزاندن باعیسی خۆشی جیهانی ناشتی و سولحه.....
- ۱۰۰ له گوینما ده‌نگه‌ده‌نگی دی خۆپه‌ی خۆینی شه‌هیدانه.....
- ۱۰۲ له گوفتارا نه‌ده‌ب جوان و ره‌وانه.....
- ۱۰۲ ده‌له‌رمز گهر له زستانا له به‌ر رووتی و شپۆلیمه.....
- ۱۰۳ ده‌ستی قه‌زایه کاکه شه‌مرت و ده‌ها ره‌وایه.....
- ۱۰۴ دوژمن نه‌ر رازی نه‌بی لیم ده‌سته‌لانی من چیه؟.....
- ۱۰۵ تا له شینا بیه‌لیباسی سه‌وز و شینم بۆچیه؟.....
- ۱۰۷ سال و نه‌ندی عومر نه‌که‌یت و مالی دنیا چۆل نه‌که‌ی.....
- ۱۰۸ خودایا گهر بده‌ی رزقم له دوو‌وو‌ویی و گه‌زافم چی.....
- ۱۰۹ چمنی خۆشه به سه‌ریه‌ستی له ژیری چه‌تری نازادی.....
- ۱۱۰ چمنی خۆشه له سووچی راحه‌تا شوێنکی په‌نهانی.....
- ۱۱۲ شنه‌ی بادی گه‌لای داران ده‌یزوینی به‌ نه‌سپایی.....
- ۱۱۴ خه‌لیفه‌ی ئەم زه‌مانه بۆوه‌ی مه‌رامی بیی.....
- ۱۱۵ مه‌که یاری له گه‌ل یاری ته‌قلوب باز و روو‌په‌ش بی.....

١١٦	سۆفیی سافی کەسێکە بێ تەماع و سادە بێ
١١٧	پیاو دەبێ مەستی جەلا و جیلوویی سوپحانی بێ
١١٨	نەخۆشی دەرسە بۆ من چون نەخۆشی گەل وەبیر دێت
١٢٠	مەسنەوی
١٢١	مەسنەوی یەکەم
١٢٢	مەسنەوی دووھەم
١٢٢	مەسنەوی سێھەم
١٢٣	مەسنەوی چوارەم
١٢٣	مەسنەوی پێنجەم
١٢٥	مەسنەوی شەشەم
١٢٦	مەسنەوی حەوتەم
١٢٧	مەسنەوی هەشتەم
١٢٨	مەسنەوی نۆھەم
١٢٩	مەسنەوی دەھەم
١٣٠	مەسنەوی یازدەھەم
١٣١	مەسنەوی دوازدەھەم
١٣٢	مەسنەوی سێزدەھەم
١٣٣	مەسنەوی چارزدەھەم
١٣٤	مەسنەوی پازدەھەم
١٣٦	مەسنەوی شانزدەھەم
١٣٧	مەسنەوی حەفزدەھەم
١٣٨	مەسنەوی هەژدەھەم
١٤١	مەسنەوی نۆزدەھەم
١٤٥	مەسنەوی بیستەم
١٤٧	مەسنەوی بیست و یەکەم
١٤٨	مەسنەوی بیست و دوھەم
١٥٢	مەسنەوی بیست و سێھەم
١٥٣	مەسنەوی بیست و چوارەم
١٥٤	مەسنەوی بیست و پێنجەم
١٥٥	مەسنەوی بیست و شەشەم
١٥٧	مەسنەوی بیست و حەوتەم
١٦٠	مەسنەوی بیست و هەشتەم

۱۶۱	مه‌سنه‌وی بیست و نۆه‌م
۱۶۲	مه‌سنه‌وی سی‌یه‌م
۱۶۳	مه‌سنه‌وی سی‌یه‌که‌م
۱۶۴	مه‌سنه‌وی سی‌دوو‌هه‌م
۱۶۵	مه‌سنه‌وی سی‌وسیه‌هه‌م
۱۶۶	مه‌سنه‌وی سی‌وچاره‌م
۱۶۹	مه‌سنه‌وی سی‌وینجه‌م
۱۷۰	مه‌سنه‌وی سی‌وشه‌شه‌م
۱۷۱	مه‌سنه‌وی سی‌وهه‌تیه‌م
۱۷۲	مه‌سنه‌وی سی‌وهه‌شته‌م
۱۷۳	مه‌سنه‌وی سی‌وئۆه‌م
۱۷۴	ته‌رجیع‌به‌ند
۱۷۵	ته‌رجیع‌به‌ندی یه‌که‌م

www.ketabonline.ir

شێعر و ژبانی خه‌مین

خوێنه‌ری به‌رێز،

له‌ بیرمه‌ چوار سال له‌مه‌وبەر، کاتی‌ک له‌ یه‌کێ له‌ ده‌یروستانه‌کانی زنده‌کهم، سه‌قز، که به‌ ته‌دریسی نه‌ده‌بیات سه‌ر قال بووم، له‌به‌ینی ده‌رسه‌کانا جارجاریش ئاهاژهم به‌ شێعری شاعیرانی کورد نه‌کرد تا قوتاییانی خوشه‌ویستم له‌گه‌ل زمان و نه‌ده‌بی زگماکی خو‌یان و گه‌وره‌ پیاوانی ئهم گو‌ره‌پانه‌ ناشنا بین.

یه‌کێ له‌ شاگرده‌کانم رووناک خانمی سه‌عدی، هه‌وگری وه‌لاقی به‌ نه‌ده‌بی کوردی زیاتر له‌ که‌چه‌کانی تر نیشا نه‌دا. که‌مه‌ک که‌ باس نه‌هاته‌ گو‌ڕێ، زانیم بو‌ خو‌ی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی شایینی و نه‌ده‌بییه‌ و گو‌ره‌زان شاعیری سه‌قزی خوالیخوشبوو ماموستا مه‌لاعلی سه‌عدی.یه‌ له‌مه‌به‌ر ناوی ماموستا سه‌عدیم له‌ کتێبه‌ک به‌رێز عبده‌ولحه‌میدی چه‌یره‌تی سه‌جادی واته‌ «گلزار شاعران کردستان» که‌ دواتر په‌ر په‌یدا نه‌ ناو «شاعران کرد پارسی‌گو»، (نه‌شری ئیحسان - تاران ۱۳۷۵) چاپی کردبوو، دیتبوو، «شێعر زۆرم له‌باره‌یه‌وه‌ نه‌ده‌زانی» به‌ئام به‌ بیستنی یه‌ک دوو پارچه‌ شێعر که‌ رووناک ده‌یه‌ینایه‌ که‌ سه‌ر سه‌ستی به‌رزی هه‌ست و زه‌وقیم بو‌ ده‌رکه‌وت. دواتر که‌ له‌ گه‌ل کاک فوئاد هه‌ر له‌و بنه‌ماله‌ زانسته‌یه‌ به‌نا بووم چه‌زی خو‌م بو‌ دیتنی ئهو شێعرانه‌ی که‌ له‌ ماموستا به‌جێ ما‌بوون ده‌رپه‌ری. ماوه‌یه‌کی چو‌یه‌ر که‌ کاک ئهنه‌ور - کو‌پی گه‌وره‌ی ماموستا سه‌عدی (که‌ نه‌یه‌ته‌ باوکی رووناک و فوئاد) - ته‌شریفا‌ن هه‌ینا بو‌ لام و قسه‌مان هاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ هه‌موو شێعره‌کانی ماموستا بیه‌ینم و دوا خو‌مه‌ به‌ یه‌یان بو‌ ئه‌وه‌ی ئاماده‌ی چاپ و ب‌ئا‌و‌بوونه‌وه‌ بک‌ر‌ین به‌ ب‌ی‌ د‌ی‌ر‌خ‌ایه‌نی ده‌س بده‌مه‌ ر‌ه‌ست ئ‌رد‌نه‌وه‌ و لا‌بر‌دن‌ی گ‌ی‌رو‌گ‌رف‌تی ر‌ی‌نو‌و‌سی‌یان، که‌ به‌ یاری خ‌و‌ای م‌ی‌ه‌ره‌بان هاوینی ئه‌وسال (۱۳۷۱) ی ناوی) ئهم مه‌به‌سته‌مان هاته‌ دی و به‌ ته‌رخان کردنی رو‌ژی دوو سه‌عات بو‌ ئهم کاره‌ توانیم ئهم مه‌که‌ نه‌ره‌هه‌نگی‌یه‌ بیه‌نمه‌ ج‌ی و سپاسی ده‌رگای خ‌و‌ای گه‌وره‌ و م‌ی‌ه‌ره‌بان ئه‌که‌م. کاک فوئادی هه‌مان ده‌ی له‌ کاره‌دا و ئه‌ویش له‌ قرچه‌ی گه‌رمای نیوه‌رو‌یانی هاوینی ئه‌وسال - که‌ گه‌رم‌تر بو‌و له‌ هاوینه‌کانی تر - زۆرم له‌گه‌ل ماندوو بو‌و. ئیستا که‌ ئهم کاره‌ ته‌واو بو‌وه‌ زۆری پ‌ی‌ خو‌ش‌ح‌ال‌م که‌ ئاسه‌واری نه‌ده‌بی ئهم شاعیره‌ سه‌قزی‌یه‌ دوا تپه‌ریوونی شانزده‌ سال له‌ کو‌چی، ب‌ئا‌و‌ ده‌یه‌ته‌وه‌ و به‌م کاره‌ ره‌ف‌یق‌ان وها‌وال‌انی، ه‌ز‌ر و هه‌ستی ماموستا سه‌عدی - که‌ نازناوی خه‌مینه‌ - دینه‌وه‌ یاد و وه‌ی‌ره‌یه‌نه‌ره‌وه‌ی زۆر بیره‌وه‌ری ئه‌بی بو‌یان. له‌وان گرنگ‌تر ئه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌س‌لی ئیمه‌ی لا‌و و داها‌توو به‌ ته‌رسیمی دنیا‌ی ئهم شاعیره‌ - به‌ له‌به‌ر‌چ‌او‌گ‌رت‌نی هه‌موو تایبه‌تی‌هه‌کانی به‌رز و نزمی له‌گه‌لی ناشنا نه‌بن و هه‌روه‌ها کتێبیکی دیکه‌ش به‌ گه‌نجینه‌ی کتێبخانه‌ی کوردی زیاد نه‌بی.

زه مانیک بوو حاجی قادری کوئی جوژن و خه می دلی خوئی له حاست ون بوون و له میر چوون و
 قهوتانی ناوی زور له شاعیران و زانایانی کورد له میژوودا «له بهر بی ده فتری» دهر شه پری، که
 راستیشه، به نام نه پور که نال و گوژیکی دیکه بهدی هاتووه، کتیب و هستیار و نووسر و
 نووسین مان کهم نین و ناویان ون نابی و نافهوتین، بهو مرجهی ئیمه بریک له کاتی شه و
 روژمان بو خویندن و بیرکردنوه ترخان کهین!

سه قز که شاریکی له میژینه به هر له کوئنه پهروردگی پیاوانی بهرز و راست و زانا و نه دیب
 بووه و له میژ نه قشیکی گهره ی له خولقاندن و پیکهینانی کوئه له ی زانستی و نه ده بی دا بووه
 و هیه. سهرخ دانی کتیبه میژویه کان و نهو کتیبانه ی باسی «رجال» ن هم بر وایه نه سه لمینن،
 که بوخوئی با یک تایبه تی به و له سهری نا پوم چون کورد وته نی: نه مه هه ویری که ناوی زور
 ههر که.

ماموستا مهلا شیخ علی سعدی که نازناوی «خه مین» ی له شیعردا هه لیزارد بوو کوپی شیخ
 سه عه دین کوپی حاجی شیخ (رحم الله) له شیخه کانی که س نه زانی سهرشیوی سه قزه. به پینی
 ده سه ختی باوکی له روژی (ذو الحجه ۱۲۴۲) ی کوچی مانگی له ناوایی سلیمان کهندی له دایک
 بووه. دوو سالی نه بی باوکی فوت نه کا. له پینجه مین سالی ژیانیدا دایکیشی له دهس نه دا و
 نه مجار باری قورسی هه تیوی به بهر لاش و رجوودی ناسکی به وه هه ست نه کا. دوا ی
 بهر همت چوونی دایکی به کی له ناموز امانی. بخوا شیخ جه لاله دین نه سه عه دی که پیاویکی زانا
 و نه هلی دین نه بی زور دلسوزانه و هکوو باوک دایات مان. خوئی و له ژیر سیبهری چاوه دیری
 که سایه تی به کی و زه مینه به کی باش بو پهروردن و نه هلی له داهاتوودا پیک دینن.
 به خته وهرانه شاعیر بو خوئی چهن لاپه ره به ک باسی ژیا نی زو، به ک رتی نووسیوه. ههر چهن زور
 که مه و تینویه تیمان ناشکینی به نام ههر باشه. جا لی ره دا ده قی له خو سه که ی خوئی له م باره وه
 دینن:

"چون از کودکی دارای حافظه بسیار قوی بودم در سن هفت سالگی خواندن و نوشتن و قراءت را به
 خوبی یاد گرفتم و مورد تحسین و تمجید مردم واقع شدم. در آن موقع غالب کتاب های شعری از قبیل
 بوستان سعدی و دیوان حافظ و موش و گربه و غیره را حفظ کرده، به خوبی برای هم شاگردانم و مردم
 می خواندم. تشویق و تمجیدی که از اشخاص باسواد آن عصر نسبت به من به عمل می آمد مرا بیش از
 پیش تحت تأثیر قرار می داد. در سن ده سالگی به اعجاز و اعجاب شعر و شاعری پی بردم و اولین
 سروده ی خود را نوشتم که متأسفانه از بین رفته و نسخه ای از آن باقی نمانده است. سپس شروع به
 فراگرفتن چند متن در صرف و نحو نمودم و گاهگاهی مطابق ذوق و آرزویم چند شعری می سرودم.

در آن سنین عشق و علاقه به مطالعه‌ی کتاب‌های تاریخ و جغرافیا بی‌اندازه زیاد بود و اغلب کتب متداوله در این دو رشته را با دقت فوق‌العاده مطالعه و بررشی می‌نمودم. موقعی که به سن پانزده سالگی رسیدم دفتر قطوری از اشعار خود داشتم که مانند جان شیرین مواظبتش می‌کردم. در عمر هجده سالگی کتاب یوسف و زلیخای مولانا جامی را به زبان کردی ترجمه کردم و در این باره چنان مهارتی را در تطبیق معانی اشعار از زبان فارسی به زبان کردی نشان داده بودم که مورد تعجب و تحسین دانش‌پژوهان واقع گردید. غزل‌های شورانگیز و جذبه‌آور دوره‌ی جوانی که با حلاوت یک عشق آتشین و مقدس ترکیب یافته بود لطف و طراوت خاصی به اشعارم داده بودند و دیگران آینده‌ی بسیار تابناک و ثمربخش در شعر و شاعری برایم پیش‌بینی می‌کردند ولی افسوس یک نفر طلبه‌ی ناشناس در لباس یک مهندس اسپاس به کلبه‌ی درویشانه‌ی ما وارد [شد] و از سادگی و صفای قلبی ما سوءاستفاده برد و تمام سروده‌های ما با چنان جلد از کتاب‌های خطی و نفیس به تاراج برد و رفت. تلاش و جدیت من برای بازیافتن و برآوردن به جایی نرسید و هرگز از آن بی‌انصاف خبری و اثری برایم روشن نگردید. این واقعه‌ی غیر منتظره چنان تأثیری در روحیه‌ام به جا گذاشت و چنان ضربه‌ای بر افکارم وارد ساخت که تا مدت‌های مدیدی شعر نگفتم و دست به قلم برای سرودن اشعار نبردم ولی بعداً به مرور زمان قضیه را تا اندازه‌ای فراموش و مجدداً رمل‌ها و قطعاتی را نوشتم که فعلاً به چند هزار بیتی می‌رسد.

بیشتر اشعار من به زبان کردی است، اما به هیچ وجه نمی‌توانم زبان شیرین فارسی و ادبیات وسیع و بی‌نظیر آن صرف نظر نمایم. روی این عشق و علاقه‌ی شدید من به زبان مذکور دارم غزل‌ها و قطعاتی نیز به این زبان سروده‌ام.

من علوم معقول و منقول را در خدمت استاد فاضل و وارع کامل مرحوم حاج سیدالدین خان غفاری ساکن و مالک و مدرس آبادی یورقل به اتمام رسانیدم و موفق به اخذ اجازة تدریس علوم اثنی عشر از دست آن مرحوم گردیدم که بعداً آن را تبدیل به گواهی افتا و تدریس از طرف دبیرخانه‌ی شورای عالی وزارت آموزش و پرورش نمودم.

"گرچه خاطرات بسیار جالب و آموزنده‌ای از دوران زندگانی خودم دارم لیکن محض اختصار بدین مختصر اکتفا می‌نمایم"

بسی هجر و بسی حرمان کشیدم

بسی درد و بسی درمان چشیدم

تخلص را «حزین» من برگزیدم

ندیدم غیر حزن و ناله و آه